

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΡΦΟΥ

Αργά και καθυστερημένα έμαθα τό θέμα πού δημιουργήθηκε γύρω από τό ιερό πρόσωπο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου αγίου Μόρφου κ. Νεοφύτου για έναν ποιμαντικό του λόγο και τόν θόρυβο πολλών σχετικά μέ τό θέμα αυτό. Έπειδή δέ τά ποιμαντικά θέματα των Έπισκόπων έχουν καθολική ισχύ, επιθυμώ νά καταθέσω και εγώ ως ταπεινός Έπίσκοπος μερικές σκέψεις, ώφέλιμες, ως νομίζω, για τό όλον θέμα. Τά όσα θά γράψω θά τά καταθέσω μέ απλότητα, ως μία κατήχηση και για τόν λαό, από τόν όποιο και θά αναγνωσθούν.

1. Είναι αλήθεια ότι ή άμαρτία γενικώς και ή παρά φύσιν άμαρτία ειδικώς είναι αύξημένη στις ήμέρες μας, τόσο πολύ, ώστε έχει γίνει νόμος! Άλλά αυτό, για 'μάς πού μελετούμε τήν Άγία Γραφή, δέν πρέπει νά μάς ξενίζει, γιατί τό γράφει ή Άγία Γραφή. Τό τελευταίο της βιβλίο, ή Άποκάλυψη, λέγει ότι περί τά έσχατα και ή άμαρτία θά γίνεται πιό ρυπαρή και βδελυκτή, αλλά και ή άρετή θά γίνεται πιό μεγάλη και λαμπρή: «*Ό ρυπαρός ρυπαρευθήτω έτι και ό άγιος άγιασθήτω έτι*» (22,11). Καθόλου λοιπόν περιέργον ή πληθυνθείσα και όγκωμένη όλοέν και περισσότερο άμαρτία τής έποχής μας, άφου τό ίδιο συνέβαινε και στήν πρό Χριστού έποχή μέ τά φρικτά της παρά φύσιν άμαρτήματα, όπως τά λέγει ό άπόστολος Παύλος στήν προς Ρωμαίους έπιστολή του (1,25-27). Άλλά ή έποχή αύτή, ή τόσο άμαρτωλή και ρυπαρή, έβγαλε ΠΑΝΑΓΙΑ! Έτσι και ή έποχή μας, παρά τήν κόλασή της, έχει παραδείσια άνθη. Και έχουμε λοιπόν ωραία και μεγάλη δουλειά νά κάνουμε ήμεις οι Έρεεις μέ αυτά τά μοσχοβολητά άνθη, μέ τίς μυροβόλες αυτές ψυχές, μέ τό νά γίνουμε ό φράκτης τους, μιλώντας σ' αυτές για τά γλυκά χτυποκάρδια τής αγάπης του Χριστού και για τά νόστιμα τής θεολογίας τής Έκκλησίας μας νοήματα.

Έτσι, κατά πρώτον, νομίζω ως μήν ασχολούμεθα συνεχώς μέ τήν άμαρτία, μιλώντας όλο γι' αύτήν και έλέγχοντας αύτήν, άφου μάλιστα έχουμε έντολή από τόν άπόστολο Παύλο ούτε τό όνομα των σαρκικών άμαρτιών νά μή λέγουμε: «*Πορνεία δέ και πάσα άκαθαρσία μηδέ όνομαζέσθω έν ύμίν, καθώς πρέπει άγίοις*» (Έφεσ. 5,3). Και ό ίδιος πάλι μιλώντας προς τούς Θεσσαλονικείς για τό άμάρτημα τής πορνείας και θέλοντας νά μιλήσει παρακάτω σαφέστερα για τό θέμα αυτό, άποφεύγει νά έπαναλάβει τήν ίδια έκφραση (τήν λέξη «πορνεία») και χρησιμοποιει τήν έκφραση «*έν τῷ πράγματι*», σάν νά έλεγε, «για τό πράγμα, για τό θέμα πού σάςμίλησα» (Α΄ Θεσ. 4,3-6α).

2. Από τήν άλλη όμως πλευρά θά πούμε ότι ή Έκκλησία, πού σκοπό έχει νά φυλάγει τά τέκνα της στον παράδεισό της, πρέπει νά μιλάει σ' αυτά καθαρά για τήν άμαρτία, πού τά χωρίζει από τόν Θεό. Και έπίσης νά μιλάει για τά φθοροποιά και καταστρεπτικά άποτελέσματα τής άμαρτίας. Άλλά προσοχή! Δέν τιμωρεί ό Θεός τόν άμαρτωλό, αλλά τόν τιμωρεί ή ίδια ή άμαρτία του. «*Παιδεύσει σε ή άμαρτία σου και ή κακία σου έλέγξει σε*» (Ίερ. 2,19)!

Αυτό έκανε και ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης άγιος Μόρφου κ. Νεόφυτος. Έρωτηθείς για τήν άμαρτία τής όμοφυλοφιλίας ή όμιλών περί αύτής είπε ότι ή άμαρτία αύτή είναι μεγάλη, είναι πολύ μεγάλη, είναι παρά φύσιν. Και έπικαλούμενος έπειτα λόγον αγίου πατρός, του πατρός Πορφυρίου, είπε ότι υπάρχουν περιπτώσεις πού ευθύνονται και οι γονείς για τήν άμαρτία αύτή των παιδιών τους. Και είπε για τό πώς ευθύνονται, έπαναλαμβάνοντας άκριβώς τούς λόγους του αγίου Πορφυρίου. Και όλοι

μας οί 'Ιερείς, ὅσοι ἔχουμε πόθο γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ νά κρατηθεῖ καθαρός ἀπό τήν ἀμαρτία, ὁ καθένας μας μέ τόν τρόπο του, τόν ἴδιο περίπου λόγο λέγουμε, σάν τόν λόγο τοῦ ἁγίου Μόρφου. Ὁ ἅγιος Μόρφου βέβαια ὁμίλησε δυναμικώτερα καί σαφέστερα, ὅπως πάντα ἔτσι ὁμιλεῖ, κατά τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ τήν ἐνοικοῦσαν εἰς Αὐτόν. Τόν εὐχαριστοῦμε διά τόν σωστικό του λόγο.

3. Ἀλλά ἐπειδὴ τό θέμα πρέπει νά ἔχει τήν θεολογική του δικαίωση, ἐπιθυμῶ νά καταφύγω στήν Παλαιά Διαθήκη, στό πρῶτο μέρος τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, γιά νά δώσω, ὅσο μπορῶ, τήν βιβλική βάση του.

Πολλοί χριστιανοί μας ἐρωτοῦν, γιατί ἡ Παλαιά Διαθήκη ἔχει σκανδαλώδεις διηγήσεις, ὅπως, λόγου χάριν, γιά τήν γύμνωση τοῦ Νῶε, γιά τό ἀμάρτημα τῶν Σοδόμων ἢ γιά τήν συνεύρεση τῶν θυγατέρων τοῦ Λῶτ μέ τόν πατέρα τους κ.ἄ. Ἡ κατηγορία αὐτή πρός τήν Παλαιά Διαθήκη εἶναι περίπου ἡ ἴδια μέ τήν κατηγορία στίς μέρες μας πρός τόν ἅγιο Μόρφου, γιατί μίλησε γιά τήν ὁμοφυλοφιλία καί τίς μή φυσικές σχέσεις τῶν ἀνδρογύνων μέ τά δυσάρεστα ἀποτελέσματά τους καί στά παιδιά τους ἀκόμη.

Ἀκούστε, λοιπόν, ἀγαπητοί ἀναγνώστες. Ἡ Παλαιά Διαθήκη παραλαμβάνει τόν ἄνθρωπο στήν πεπρωκυία θέση του, στήν παρά φύσιν κατάστασή του, καί τοῦ ὁμιλεῖ λοιπόν τήν γλώσσα τοῦ πεπρωκότος ἀνθρώπου. Καί μέ τήν θεία διδασκαλία, τόν Νόμο τοῦ Μωυσῆ καί τά κηρύγματα τῶν προφητῶν, ἀπό τήν παρά φύσιν τόν φέρει στήν κατά φύσιν κατάσταση, γιά νά τόν παραλάβει ἀπό τήν κατάσταση αὐτή ἡ Καινή Διαθήκη καί νά τόν ἀναγάγει στό ὑπέρ φύσιν, στήν θέωση. Ἀφοῦ λοιπόν ἡ Παλαιά Διαθήκη παραλαμβάνει τόν ἄνθρωπο στήν παρά φύσιν κατάσταση, τοῦ ὁμιλεῖ γιά τά παρά φύσιν ἀμαρτήματα καί, γιά νά τά ἀποστραφεῖ, τοῦ ὁμιλεῖ γιά τό καταστρεπτικό κατάντημα, πού φέρουν τά ἀμαρτήματα αὐτά. Ἀναφέρω παράδειγμα:

Ἡ Παλαιά Διαθήκη ὁμιλεῖ γιά τήν γύμνωση τοῦ Νῶε καί ὅτι ὁ υἱός του Χάμ εἶδε τήν γύμνωση τοῦ πατέρα του καί τόν ἐνέπαιξε (Γεν. 9,20 ἐξ.). Δέν πρόκειται καθόλου γιά γύμνωση τοῦ Νῶε. Ἡ ἔκφραση γιά κάποιον «εἶδε τήν γύμνωση τοῦ πατέρα του» ἢ «τῆς νύφης του» κ.λπ. εἶναι μιά καλυμμένη εὐγενῆς ἔκφραση γιά νά δηλώσει σαρκική σχέση μέ τόν πατέρα του καί τήν νύφη του ἢ μέ ἄλλο πρόσωπο (βλ. Λευιτ. 18,6 ἐξ.). Τό ὅτι, λοιπόν ὁ Χάμ εἶδε τήν γύμνωση τοῦ πατέρα του Νῶε αὐτό σημαίνει τό ἀμάρτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας τοῦ υἱοῦ πρός τόν πατέρα, γιά τό ὁποῖο ἀμάρτημα δέν εὐθύνεται καθόλου ὁ Νῶε, γιατί ἦταν σέ κατάσταση μέθης καί δέν μετεῖχε καθόλου στό ἀμάρτημα. Καί ποιός ὁ λόγος νά ἀναφέρει ἡ Παλαιά Διαθήκη τό περιστατικό αὐτό; Τό ἀναφέρει γιά νά δημιουργήσῃ ἀπό τήν ἀρχή τήν ἀποστροφή τῶν Ἰσραηλιτῶν πρός τούς Χανααναίους, ὥστε νά μήν συναναστρέφονται μαζί τους καί παραλάβουν τά ἦθη τους. Γιά τόν ἴδιο λόγο ἀναφέρει ἡ Παλαιά Διαθήκη καί τίς αἰμομιξίες τῶν θυγατέρων τοῦ Λῶτ μέ τόν πατέρα τους. Τίς ἀναφέρει γιά νά ἀποστρέφονται οἱ Ἰσραηλίτες τούς Μωαβίτες καί τούς Ἀμμωνίτες. Γιατί ὁ υἱός πού γεννήθηκε ἀπό τήν μίξη τῆς μίας θυγατρὸς ὀνομάστηκε «Μωάβ», ἀπό τόν ὁποῖο προῆλθε τό γένος τῶν Μωαβιτῶν. «Μωάβ» σημαίνει «γεννημένος ἀπό τόν πατέρα». Καί ὁ υἱός πού γεννήθηκε ἀπό τήν μίξη τῆς ἄλλης θυγατρὸς ὀνομάστηκε «Ἀμμάν», ἀπό τόν ὁποῖο προῆλθε τό γένος τῶν Ἀμμωνιτῶν. «Ἀμμάν» σημαίνει «υἱός τοῦ γονέως μου». Γιά νά διαφυλάξει λοιπόν ἡ Παλαιά Διαθήκη τόν λαό τῆς Ἰσραήλ ἀπό τούς περιοίκους εἰδωλολατρικούς λαούς, τοῦ λέγει: «Πέρα ἀπ' αὐτούς, γιατί ἔχουν βρώμικα ἦθη, γιατί ἔχουν σιχαμερή προέλευση, γιατί τούς περιμένει φρικτὴ καταστροφή γιά τήν ὁμοφυλοφιλία τους, σάν τήν καταστροφή τῶν Σοδόμων». Καί ὁ ἅγιος Ἐπίσκοπος Μόρφου, λοιπόν, καί ὅλοι οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, μιλάμε στά κηρύγματά μας μέ τόν ἴδιο τρόπο: Καταγγέλλουμε τά ἀμαρτήματα τοῦ λαοῦ, γιατί ἔχουμε ἐντολή ἀπό τόν Θεό νά τό κάνουμε αὐτό (βλ. Ἦσ. 58,1) καί γιά νά ἀποτρέψουμε ἔπειτα τόν λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἀμαρτία καί γιά νά τοῦ κεντρίσουμε τήν στροφή του πρός μετάνοια, τοῦ μιλάμε γιά τό ἄνοστο καί βδελυκτό τῆς ἀμαρτίας καί γιά τήν καταστροφή, στήν ὁποία ὁδηγεῖ αὐτή. Αὐτό,

κύριοι επικριτές μας, είναι τό ἔργο μας καί ἀλλοίμονό μας, ἂν δέν τό κάνουμε. Ἀλλοίμονό μας ἀπό τόν Ἀφέντη μας Ἰησοῦ Χριστό τήν Ἡμέρα τῆς κρίσεως!...

4. Ἦθελα μέ λίγα λόγια νά ἀναφερθῶ καί στόν λόγο τοῦ ἁγίου Κυρηναίας κ. Χρυσοστόμου, ὅτι «ὁ κληρικός δέν πρέπει νά ἀνακατεύεται μέσα στίς κρεββατοκάμαρες τῶν ζευγαριῶν». Ὁ λόγος αὐτός εἶναι σωστός καί στόν πνευματικό πού ἐνεργεῖ διαφορετικά καί ἐξετάζει μέ ἄπρεπα ἐρωτήματα περί τῆς σχέσεως τῶν συζύγων, ὁ ἐπίσκοπος πρέπει νά τοῦ στερήσει τήν πνευματική πατρότητα. Δέν ἐπιτρέπεται δηλαδή ὁ πνευματικός στόν ἔγγαμο ἄνδρα ἢ γυναίκα, πού θά ἔλθουν νά ἐξομολογηθοῦν, νά ἐρωτήσει μόνος του περί τῶν συζυγικῶν τους σχέσεων, περί τοῦ τρόπου διενεργείας αὐτῶν κ.λπ. Διαφορετικά ὅμως πρόκειται, ἂν οἱ ἴδιοι οἱ σύζυγοι θίξουν τό πρόβλημα αὐτό, ἢ ἂν ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Ἱερεὺς, σέ κάποια δημόσια ὁμιλία του ἢ σέ ἓνα κύκλο χριστιανῶν, ὁμιλήσει περί αὐτοῦ, ἀποτρέποντας τοὺς χριστιανούς ἀπό τίς παρά φύσιν αἰσχύρτητες καί λέγοντας ἀκόμη ὅτι αὐτές οἱ αἰσχύρτητες ἀποδιώκουν τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν οἰκογένειά τους. Καί ἀλλοίμονο, χριστιανοί μου, ἂν φύγει ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν οἰκογένειά μας. Αὐτό λέγεται «ὀργή Θεοῦ»! Τό θέμα τοῦ ἁγίου Μόρφου πίπτει ἀκριβῶς σ' αὐτήν ἐδῶ τήν περίπτωση καί ἐπομένως εἶναι ἄσχετη ἡ ἀναφορά τοῦ ἁγίου Κυρηναίας στό ὅλο θέμα.

5. Πείραξε ὅπως κατάλαβα, πολύ πείραξε πολλούς ἢ μερικούς ὁ λόγος τοῦ ἁγίου Μόρφου ὅτι ἀπό τίς παρά φύσιν σχέσεις τῶν συζύγων γεννοῦνται τέκνα μέ ἀνώμαλες τάσεις. Γιατί ὅμως νά τοὺς πειράξει ὁ λόγος αὐτός, ἀφοῦ εἶναι λόγος ἁγίου πατρός, τοῦ ἁγίου Πορφυρίου; Καί ἐμεῖς οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ πρέπει νά εἴμαστε τά μεγάφωνα τῶν λόγων τῶν ἁγίων Πατέρων μας. Ἀλλά καί πού εἶναι τό περίεργο τοῦ λόγου; Δέν λέγει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι ἀπό τήν μίξη τῶν δύο γενεῶν, τῆς καλῆς καί τῆς κακῆς γενεᾶς, γιά τήν ὁποία μίξη ὁ Θεός εἶπε ὅτι τοὺς παίρνει τήν Χάρη του (τό «Πνεῦμα» του), γιατί ἔγιναν «σάρκες» (Γεν. 6,3), δέν λέγει ἡ Ἁγία Γραφή ὅτι γεννήθηκαν τερατώδη ὄντα, οἱ «γίγαντες»; (Γεν. 6,5). – Δέν ὑπάρχει χῶρος καί χρόνος γιά περισσότερα. Τό ὅλο θέμα εἶναι σοβαρό καί θίγει τό μέγα θέμα περί τοῦ χριστιανικοῦ γάμου. Ἀλλά περί αὐτοῦ ἄλλοτε, ἂν δοθεῖ κάποια εὐκαιρία.

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας